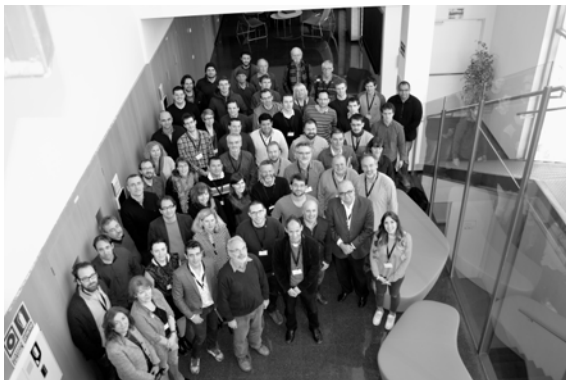


iniciat un seminari de periodicitat setmanal i s'han organitzat quatre actes científics:

1. Conferència d'obertura «Open Problems in Nonsmooth Dynamics», de l'1 al 5 de febrer, amb poc més de setanta participants. Podeu trobar la llista completa de xerrades a l'enllaç següent: [http://www.crm.cat/en/Activities/Curs\\_2015-2016/Pages/OPND\\_Schedule.aspx](http://www.crm.cat/en/Activities/Curs_2015-2016/Pages/OPND_Schedule.aspx).
2. *Workshop* «Climate Modeling», del 30 de març a l'1 d'abril, organitzat principalment per investigadors dels projectes CliMathNet i Mathematics and Climate Reserach Network.



3. Curs avançat «Piecewise Smooth Dynamical Systems», de l'11 al 14 d'abril. Els cursos impartits van ser:

- «Introduction to piecewise smooth flows», pel professor Mike Jeffrey de la Universitat de Bristol.
- «Introduction to the dynamics of piecewise smooth maps», pel professor Paul Glendinning, de la Universitat de Manchester.

A més, a les tardes es van oferir xerrades de professors convidats sobre diferents tòpics.

4. *Workshop* de clausura «Nonsmooth Dynamics, the way forward», del 25 al 29 d'abril, una reflexió final sobre el treball fet, els projectes començats i els de futur.

Durant tot el programa, el web Nonsmoothland contenia informació detallada sobre els visitants que s'esperaven al CRM cada setmana i una llista de temes proposats, en funció de l'assistència dels experts de cada matèria. Més informació també al web del CRM: Intense Research Program on Nonsmooth systems.

A banda dels col·laboradors habituals dels programes del CRM, des d'aquí volem agrair l'ajut econòmic de la SCM i de l'empresa Maths for More. També volem agrair el CRM pel suport econòmic, logístic i per l'hospitalitat que vam rebre durant tot el programa.



El comitè organitzador del programa estava format per: Mike R. Jeffrey (Universitat de Bristol), director del programa, Alessandro Colombo (Politecnico di Milano), J. Tomàs Làzaro (UPC) i Josep M. Olm (UPC).

J. Tomàs Làzaro i Josep M. Olm  
Universitat Politècnica de Catalunya

## Congrés Internacional 300 Aniversari Gottfried Wilhelm Leibniz (Leipzig, 1646 - Hannover, 1716)

L'any 2016 es commemora el tercer centenari de la mort d'un dels matemàtics més rellevants de la història, Gottfried Wilhelm Leibniz (Leipzig, 1646 – Hannover, 1716). Al llarg d'aquest any la comunitat científica d'arreu del món ha organitzat diversos actes d'homenatge a

Leibniz. Per commemorar aquest centenari, els dies 21 i 22 de gener del 2016 es va celebrar a Barcelona el Congrés Internacional 300 Aniversari Gottfried Wilhelm Leibniz, organitzat pel Grup de Recerca d'Història de la Ciència i de la Tècnica i pel Departament de Matemàtiques

de la Universitat Politècnica de Catalunya, i que va comptar amb la col·laboració de la Societat Catalana de Matemàtiques, entre d'altres. En relació amb l'obra matemàtica de Leibniz, cal destacar-ne els nombrosos treballs sobre el càlcul infinitesimal, els determinants, la combinatòria, la lògica i els jocs d'atzar. Però entendre el pensament matemàtic de Leibniz és molt complex i requereix submergir-se no només en els textos matemàtics de l'autor sinó també en els filosòfics relacionats amb el seu sistema metafísic, amb la seva interpretació dels processos de raonament com una àlgebra del pensament, i en les nombroses cartes i manuscrits editats recentment. En aquest sentit, Guillermo Lusa (UPC, Barcelona) va obrir el congrés exposant una visió general de la filosofia de Leibniz.



El congrés s'estructurà en tres conferències i una secció de comunicacions curtes. Les conferències, a càrrec de tres experts en Leibniz, van presentar la figura de Leibniz des de la faceta com a matemàtic, i van donar a conèixer la seva obra i l'impacte que va tenir. A la primera conferència, el professor Eberhard Knobloch (Universitat Tecnològica de Berlín) va presentar i analitzar la idea de generalitat a les matemàtiques de Leibniz. Knobloch fou director de l'edició dels escrits matemàtics de Leibniz des del 1976 fins al 2008 i actualment, i des del 2001, també és director de l'edició dels escrits científics, mèdics i tècnics de Leibniz. La professora Mary Sol de Mora (UPV/EHU, Sant

Sebastià) va pronunciar la segona conferència, que portava per títol «Leibniz, crítico de Euclides. El método del Analisis Situ». De Mora és editora dels escrits matemàtics de Leibniz en espanyol, dels quals ja s'ha publicat un volum l'any 2014 i està a punt de fer-ho el segon. El congrés va cloure amb la conferència «Leibniz as a Universal Mathematician», a càrrec del professor David Rabouin (Laboratori SPHERE, CNRS-Universitat París Diderot, París). Precisament, Rabouin va defensar el 2002 la seva tesi doctoral sobre Leibniz i la seva *Mathesis Universalis*.

A la secció de comunicacions curtes es van tractar diversos aspectes relacionats amb l'obra de Leibniz i l'impacte que tingué. Dues de les comunicacions es van dedicar a qüestions lligades al càlcul infinitesimal. D'una banda, Mònica Blanco (UPC, Barcelona) mostrà alguns dels problemes tractats a la correspondència entre Leibniz i el marquès de L'Hôpital (1661–1704). D'altra banda, Joaquim Berenguer (UPC, Barcelona) se centrà en les obres de Thomas Simpson (1710–1761) i de Tomàs Cerdà (1715–1791), en el context del càlcul de Leibniz i Newton. A més del càlcul, es va parlar d'altres qüestions relacionades amb Leibniz i la seva època. La idea de la *characteristica universalis* de Leibniz va ser el tema central de la comunicació de Sebastià Xambó (UPC, Barcelona). La presentació d'Antonio M. Oller (Centro Universitario de la Defensa de Zaragoza) i José María Muñoz (Departament de Matemàtiques Universitat de Saragossa), sobre el *Compendio Mathematico* (1707) de Thomas Vicente Tosca (1651–1723), donà una idea de la situació de l'ensenyament matemàtic a l'Espanya de principis del segle XVIII. Finalment, M. Rosa Massa (UPC, Barcelona) va analitzar la influència de Pietro Mengoli (1626/7–1686) en les idees matemàtiques de Leibniz.

Aquest congrés va oferir als participants i als assistents la possibilitat de conèixer millor el pensament matemàtic de Leibniz, així com les seves fonts i l'impacte que en va tenir l'obra tant al segle XVIII com posteriorment.

Mònica Blanco  
Universitat Politècnica de Catalunya